POKROK ZÁPADU.

Týdenník politický, poučný a zábavný

pro
ČECHOSLÁVY AMERICKÉ,
podávající nejnovější zprávy nejen z celého světa, ale zvláště ze Velikého Západu Amerického, vychází každou středu v OMAHA, NEB.

VYDAVATEL A MAJITEL:
EDW. ROSEWATER.
REDAKTOR:
JOSEF NOVINSKÝ.

Předplatné na list obnáší s poštovní zásilkou

$2.20 na rok, **$1.10** na půl roku, a **55** centů na čtvrť roku.

☞ Zasílání DO EVROPY **$3.00** ročně.

☞ Poštovné platí vydavatelstvo samo.

☞ Oznámky v „Pokroku Západu" účtují se v levné ceně a národní spolky platí za své oznámky poloviční cenu.

☞ DOPISY se všech stran milerádi přijímáme, avšak nežádáme uveřejňovati takové, které obsahují osobní útoky neb urážky, an zákon novinářský nám toho nedovoluje, ani na odpovědnost dopisovatele.

☞ Zásilky peněz nechť dějí se na pošt. úřadě poukázkami, anebo v listech registrovaných, dy 'vylo jich dodání nám jiste, neb nemáme o za peníze v jednoduchém listu zadné ručení. Veškeré obdržené peníze budeme v čísle vždy následujícím kvitovati.

Nadcela dopisů a peněžních zásilek buď:

„Pokrok Západu"
Omaha, Neb.

Omaha. Neb. 2. ledna 1876.

OBRÁZKOVÝ LIST.

Podnik dosud nevídaný.

Ctěným čtenářům.

Chtice čtenářstvu našemu podati něco v českém americkém novinářství dosud nevídaného a chtice zároveň poskytnouti čtenářům našim příležitost seznati, jak obrovským krokem západ ku předu kráčí, odhodlali jsme se vydati tenkráte plné dvě strany obrazů, znamenitějších to staveb v městě Omaha. Arci jest to jenom menší část lepších staveb zdejších, jelikož místo nám nedostačovalo, aby mohli jsme většinu otisknouti, však těchto málo dostačí k tomu, aby čtenáři naši mohli sobě učiniti pojem o rozkvětu západu a zvláště Omaha.

Očekávajíce že mnozí krajané naši, kteří dosud Pokrok Západu neodbírají si čísla tohoto přáti budou, zhotovili jsme do zásoby 1000 výtisků kterěž jednotlivě po 10 centech prodáváme.

V několika týdnech při neseme vyobrazení vyjevů, míst a krajin ze zlatonosných Černých vrchů, nacož ct. čtenáře již napřed upozorňujeme. Doufáme že ctěné čtenářstvo ocení naši snahu a uzná že nelitujeme přinášeti obětí listu našemu a že uvážíc obtíže spojené s tímto našim podnikem promine laskavě pozdržení se vydání listu o nějaký den.

Vydavatelstvo.

Z celého světa.

* Pohřeb čínských císařských manželů. Dne 16. října opustil mladý císař v průvodu obou panujících císařoven, svých příbuzných a mnohých vysokých státních úředníků sídelní město, aby doprovodil mrtvoly letos zemřelých císařských manželů k poslednímu odpočinku, upravenému několik mil od hlavního města. Náčelníkem průvodu byl generální guvernér province Tschih-li, Tshung-tschang. Rakve, v nichž odpočívali zesnulí císařští manželé, [illegible] dne 25. února, umístěny jsou [illegible] vyzvednuty a odeslány totiž zá[illegible] umírajících za[illegible]

[illegible]vatel po Africe. Indi[illegible]uje o zylášt[illegible]ezajícím se nyní v [illegible]ýl. Jest to jakýs Mabel, kterýž s Livingstonem procestoval Afriku, a věrnějšího a spolehlivějšího společníka by sotva našel. Svého velitele provázel až hluboko do střední Afriky a když zemřel doprovodil jeho mrtvolu až ku břehu mořskému. Již v prvním roce věku svého ušel 1500 anglických mil a od té doby ušel již 15.000 mil. Následkem svízelů, jež na cestách přestál, nyní onemocněl, avšak jiný cestovatel ošetřuje jej pilně v Bombayi, kamž nedávno jej přivedl. Upomínky jeho z cest, jež vykonal, byly by zajisté velmi vítany lecktérému zeměpisci neb jinému učenci. Avšak nedá se očekávat, že by něco o těchto cestách napsat. Ostatně jest mu to k odpuštění, jest to totiž pouhý pes. Jest to první pes, který nepodlehl svízelům spojeným s cestováním do vnitřní Afriky.

* Město bez žen. Není snad [illegible]ého města na světě, jako [illegible]a Kavíru na hoře Athoš. Město [illegible]obydlено je veskrze mužskými ano ani zvířat ženského pohlaví netrpí. Vše jest zařízeno dle způsobu klášterníků. Avšak ve všem a všude jeví se v městě onom nedostatek druhého pohlaví. Ulice zdají se býti úplně pustými, nevkročit na ně nikdy noha ženská ani hrající si děcko, ve všech krámích spatřiti lze dlouhou chvíli se trapící mužské, z nichž mimo to většina jest klášterníků. Všechno zdá se býti bez života, bez citu. Ani východním městům poněkud živosti dodávající psi netrpí se na ulicích, toliko několik kocourů líně prochází se po střechách. Toto vyloučení všeho ženského pohlaví jest již velmi staré. Právě se, že již Konstantin Monomachus r. 1040 je zařídil. Dle toho, jaké jest obyvatelstvo, lze si představiti i správu tohoto města. Jest to správa úplně mnišská, v jejíž čele stojí zástupcové dvacíti klášterů, z nichž čtyři třídavě stojí v čele správy té. Jak se samo sebou rozumí, není správa ta s velikými obtížemi spojena. Starající se jedině o to, aby v čas sehnali poplatek Turecku a kláštery a veřejná místa udrželi poněkud v pořádku.

* Souboj. V jedné malé vsi na hranicích francouzsko-španělských vykonán byl dne 23. prosince m. r. souboj na pistole mezi markýzem Sofragonem a jistým Angličanem. Sokové byli od sebe jen 15 kroků vzdálení a první výstřel minul se účinku. Když bylo podruhé vystřeleno, klesl markýz. Koule ranila jej v slabinách a když k němu lékař přistoupil, byl již mrtvolou. Markýz byl 35 let stár. Otec jeho, vévoda Rocca, náleží k předním hodnostářům u dona Karlosa. Markýz nalezal se na cestě do Londýna s posláním od vlády karlistické. Spor vznikl pro nepředložené slovo ve společnosti.

* O děsné události vypravují listy berlínské. Jistý důstojník, kterýž se válce fancouzsko-pruské vyznamenal a několikrát raněn byl, roznemohl se a umřel. Lékař jeho se domníval, že je důstojník jen zdánlivě mrtev, i snažil se všelikými prostředky vrátiti jej životu. Když ale snaha jeho marná byla, dal jej třetího dne odnésti do umrlčí komory. Lékař otevřol ještě mrtvole tepnu a přivázal jí na ruku šňůru, kterou upevnil ku zvonci do čekárny. Strážníkovi nařídil, aby dával pozor, kdyby se zazvonilo. Strážník ale večer odešel do hospody a když se vrátil, ulehl a usnul. Druhého dne ráno dostavil se lékař, nalezl strážníka ještě spícího a spatřil u zavřených dveří, že z umrlčí síně vytekla krev. Když otvírali dveře, muselo býti násilí, neboť za dveřmi ležel těžký předmět—mrtvola důstojníkova. Nešťastník probudil se v noci ze spánku smrti podobného, vstal a vlekl se až ku dveřím, pokoušel se krvácející rukou otevříti, pak ale, když se mu to nepodařilo, slabostí sklesl a vykrvácel. Za pravdivost této podivné zprávy musíme ovšem zůstavit odpovědnost listům berlínským.

* Zkáza světa za—za deset let. Astrolo0 Nostrodámus, jehož proroctví časem svým v celém světě obdiv i zdělení vzbuzovala, jest znám aspoň dle jmena každému poněkud jen zběhlejšímu čtenáři. Pověstný ten muž, jenž se vlastně Michael de Notre Dame nazýval, narodil se 14. prosince 1503 v Saint Remy ve Francii. Byl své doby ve všech oborech vědy a umění velezkušený muž, žil co životní lékař Karla IX. u francouzského dvora a zemřel 2. července 1566 v Salonu. Jedno z proroctví jeho, tištěné roku 1555 v Lyoně zní takto: Když veliký pátek na den sv. Jiří připadne a velikonoce na den sv. Marka, slavnost božího těla na den sv. Jana—tehdy svět zajde.—Pohled do stoletého kalendáře okáže nám, že vše to, co Nostrodámus předpokládal, právě na rok 1886 připadá. tedy právě za deset let. Jiné proroctví které rovněž na zkázu světa se vztahuje a které papeži Pascalovi II. se připisuje, zní takto: "Mareus paschabit, Antonius pentecostabit et Joannes adorabit", což dle slavnostních dnů rovněž na rok 1886 připadá! Jaké to vyhlídky pro pověrkáře a staré baby!

* Rozsa Sandor, známý uherský lupič, který jest k doživotnímu vězení odsouzen, onemocněl v trestnici v Szegedině těžce na zápalení plic, [illegible] kterýž ho k žádo[illegible]ími umírajících za[illegible]

Z cesty.

Vyjíždíme-li z Belle Plaine na východ vine se trať po vysoké návěsce. V místech těchto přihodilo se již několik srážek vlaků jimž mnohý život lidský za oběť padnul. I několik Čechů zabito tu minulý rok v podobnému případu. Když vyjede se na roviny poskytuje krajina pohled utěšený. V mírně nakloněné ploše zřítí pěkné a velké residence farmeřů k nímž pečlivě pěstovaná tohoto města. Jest to správa úplně mnišská, v jejíž čele stojí zástupcové dvacíti klášterů, z nichž čtyři třídavě stojí v čele správy té. Jak se samo sebou rozumí, není správa ta s velikými obtížemi spojena. Starající se jedině o to, aby v čas sehnali poplatek Turecku a kláštery a veřejná místa udrželi poněkud v pořádku.

* Souboj. V jedné malé vsi na hranicích francouzsko-španělských vykonán byl dne 23. prosince m. r. souboj na pistole mezi markýzem Sofragonem a jistým Angličanem. Sokové byli od sebe jen 15 kroků vzdálení a první výstřel minul se účinku. Když bylo podruhé vystřeleno, klesl markýz. Koule ranila jej v slabinách a když k němu lékař přistoupil, byl již mrtvolou. Markýz byl 35 let stár. Otec jeho, vévoda Rocca, náleží k předním hodnostářům u dona Karlosa. Markýz nalezal se na cestě do Londýna s posláním od vlády karlistické. Spor vznikl pro nepředložené slovo ve společnosti.

* O děsné události vypravují listy berlínské. Jistý důstojník, kterýž se válce fancouzsko-pruské vyznamenal a několikrát raněn byl, roznemohl se a umřel. Lékař jeho se domníval, že je důstojník jen zdánlivě mrtev, i snažil se všelikými prostředky vrátiti jej životu. Když ale snaha jeho marná byla, dal jej třetího dne odnésti do umrlčí komory. Lékař otevřol ještě mrtvole tepnu a přivázal jí na ruku šňůru, kterou upevnil ku zvonci do čekárny. Strážníkovi nařídil, aby dával pozor, kdyby se zazvonilo. Strážník ale večer odešel do hospody a když se vrátil, ulehl a usnul. Druhého dne ráno dostavil se lékař, nalezl strážníka ještě spícího a spatřil u zavřených dveří, že z umrlčí síně vytekla krev. Když otvírali dveře, muselo býti násilí, neboť za dveřmi ležel těžký předmět—mrtvola důstojníkova. Nešťastník probudil se v noci ze spánku smrti podobného, vstal a vlekl se až ku dveřím, pokoušel se krvácející rukou otevříti, pak ale, když se mu to nepodařilo, slabostí sklesl a vykrvácel. Za pravdivost této podivné zprávy musíme ovšem zůstavit odpovědnost listům berlínským.

* Zkáza světa za—za deset let. Astrolo0 Nostrodámus, jehož proroctví časem svým v celém světě obdiv i zdělení vzbuzovala, jest znám aspoň dle jmena každému poněkud jen zběhlejšímu čtenáři. Pověstný ten muž, jenž se vlastně Michael de Notre Dame nazýval, narodil se 14. prosince 1503 v Saint Remy ve Francii. Byl své doby ve všech oborech vědy a umění velezkušený muž, žil co životní lékař Karla IX. u francouzského dvora a zemřel 2. července 1566 v Salonu. Jedno z proroctví jeho, tištěné roku 1555 v Lyoně zní takto: Když veliký pátek na den sv. Jiří připadne a velikonoce na den sv. Marka, slavnost božího těla na den sv. Jana—tehdy svět zajde.—Pohled do stoletého kalendáře okáže nám, že vše to, co Nostrodámus předpokládal, právě na rok 1886 připadá. tedy právě za deset let. Jiné proroctví které rovněž na zkázu světa se vztahuje a které papeži Pascalovi II. se připisuje, zní takto: "Mareus paschabit, Antonius pentecostabit et Joannes adorabit", což dle slavnostních dnů rovněž na rok 1886 připadá! Jaké to vyhlídky pro pověrkáře a staré baby!

* Rozsa Sandor, známý uherský lupič, který jest k doživotnímu vězení odsouzen, onemocněl v trestnici v Szegedině těžce na zápalení plic, [illegible] kterýž ho k žádo[illegible]ími umírajících za[illegible]

[illegible]vatel po Africe. Indi[illegible]uje o zylášt[illegible]ezajícím se nyní v [illegible]ýl. Jest to jakýs Mabel, kterýž s Livingstonem procestoval Afriku, a věrnějšího a spolehlivějšího společníka by sotva našel. Svého velitele provázel až hluboko do střední Afriky a když zemřel doprovodil jeho mrtvolu až ku břehu mořskému. Již v prvním roce věku svého ušel 1500 anglických mil a od té doby ušel již 15.000 mil. Následkem svízelů, jež na cestách přestál, nyní onemocněl, avšak jiný cestovatel ošetřuje jej pilně v Bombayi, kamž nedávno jej přivedl. Upomínky jeho z cest, jež vykonal, byly by zajisté velmi vítany lecktérému zeměpisci neb jinému učenci. Avšak nedá se očekávat, že by něco o těchto cestách napsat. Ostatně jest mu to k odpuštění, jest to totiž pouhý pes. Jest to první pes, který nepodlehl svízelům spojeným s cestováním do vnitřní Afriky.